Badanie rezonansu w obwodach prądu przemiennego

<u>Cel ćwiczenia:</u>	Poznanie podstawowych własności szeregowego obwodu rezonansowego RLC. Zbadanie wpływu zmian wartości pojemności i indukcyjności na charakterystyki częstotliwościowe układu rezonansowego.
Przyrządy:	Komputer PC z dwiema karatami muzycznymi, oporniki, kondensatory, cewki, przewody elektryczne
<u>Zagadnienia:</u>	Prawa przepływu przemiennego prądu elektrycznego w układach zawierających kondensatory i cewki. Drgania elektryczne i rezonans w obwodach elektrycznych
Oprogramowanie:	Aplikacja Rezonans RLC (LabVIEW)
<u>Literatura:</u>	 H. Szydłowski, Pracowania Fizyczna, PWN, Warszawa 1989; Sz. Szczeniowski, Fizyka Doświadczalna, PWN, Warszawa 1980; S. Bolkowski, Teoria obwodów elektrycznych, WNT, Warszawa 1995

1. Wprowadzenie i metoda pomiaru

Prądem przemiennym nazywamy prąd zmieniający w czasie napięcie i natężenie w taki sposób, że ich wartość średnia w czasie jest równa zero. Prądem przemiennym jest prąd sieci elektrycznej zwany potocznie prądem zmiennym. Napięcie elektryczne można przedstawić w postaci rzeczywistej

$$U(t) = U_0 \sin(\omega t) \tag{1}$$

lub w postaci zespolonej

$$u(t) = U_0 e^{j\omega t} \tag{1a}$$

a prąd elektryczny wywołany przez to napięcie odpowiednio w postaci

$$I(t) = I_0 \sin(\omega t - \varphi) \tag{2}$$

lub

$$i(t) = I_0 e^{j(\omega t - \varphi)}$$
(2a)

gdzie: *I*, *i* – natężenie chwilowe, *U*, *u* – napięcie chwilowe, *I*₀ – natężenie szczytowe, U_0 – napięcie szczytowe, $\omega = 2\pi f = 2\pi / T$ – częstością kołową lub pulsacją, *f* – częstotliwością, *T* – okresem, φ - różnica faz między napięciem a prądem (przesunięcie fazowe), *j* = $\sqrt{-1}$ oznacza jednostkę urojoną (w odróżnieniu od prądu *i*). Sens fizyczny mają jedynie części rzeczywiste równań (1a) i (2a).

Rozważmy układ złożony z tzw. elementów elektronicznych biernych, a zatem: oporu, indukcyjności oraz pojemności. Spadki napięcia na tych elementach zasilanych prądem zmiennym przedstawiają się następująco:

Opór R:
$$U_R(t) = Ri(t)$$

Indukcyjność L: $U_L(t) = L \frac{di(t)}{dt}$ (3)
Pojemność C: $U_C(t) = \frac{q}{C} = \frac{1}{C} \int i(t) dt$

Dla obwodu szeregowego zawierającego powyższe elementy, zasilanego ze źródła napięciowego o zmiennej sile elektromotorycznej reprezentowanej przez część rzeczywista równania (1a), drugie prawo Kirchoffa przyjmuje postać:

$$L\frac{di(t)}{dt} + Ri(t) + \frac{1}{C}\int i(t)dt = u(t)$$
(4)

gdzie $u(t) = U_0 \sin(\omega t)$ jest siłą elektromotoryczną źródła. Po podzieleniu obu stron powyższego równania przez L oraz zróżniczkowaniu względem czasu, zależność ta przyjmuje postać:

$$\frac{d}{dt}\left(\frac{di(t)}{dt}\right) + \frac{R}{L}\frac{d}{dt}i(t) + \frac{1}{LC}\frac{d}{dt}\left(\int i(t)dt\right) = \frac{U_0}{L}\frac{d}{dt}\sin(\omega t)$$
(5)

Upraszczając powyższą zależność oraz wykonując następujące podstawienia:

$$2\beta = \frac{1}{\tau} = \frac{R}{L} \tag{6}$$

$$\omega_0^2 = \frac{1}{LC} \tag{7}$$

$$P = \frac{U_0 \omega}{L} \tag{8}$$

otrzymać można następującą postać równania (5):

$$\frac{d^2 i(t)}{dt^2} + 2\beta \frac{di(t)}{dt} + \omega_0^2 i(t) = P \cos(\omega t)$$
(9)

gdzie β jest współczynnikiem tłumienia powiązanym z czasem relaksacji τ , ω_0 jest częstością drgań własnych układu, natomiast P jest współczynnikiem wymuszenia. Zauważmy, że wzór (9) jest równaniem różniczkowym drgań harmonicznych tłumionych, wymuszonych. Stąd obwód RLC nazywany jest również obwodem rezonansowym.

Podstawiając postaci natężenia oraz napięcia zdefiniowane równaniami (1a) i (2a) do zależności (4) otrzymujemy:

$$\frac{U}{Ie^{-j\varphi}} = z = R + j\omega L + \frac{1}{j\omega C}$$
(10)

Wielkość z jest wielkością zespoloną nazywaną impedancją badź zawadą rozpatrywanego obwodu. Wyróżnić można tu impedancję poszczególnych elementów: oporu $z_R=R$, indukcyjności $z_L = X_L = j \omega L$ oraz pojemności $z_C = X_C = 1/j \omega C$. Część urojoną impedancji nazywa się **reaktancją**, natomiast część rzeczywistą **rezystancją**. Stosunek tych dwóch wielkości definiuje tangens kąta przesunięcia fazowego między napięciem a prądem.

Rys. 1 Zespolona reprezentacja zawady Z.

Rezystancja charakteryzuje energię elektryczną zamienianą na ciepło. Moc traconą na oporniku R określa prawo Joula-Lenza: $P = \frac{1}{2}I_0^2 R$. Pojemność i indukcyjność charakteryzują, odpowiednio, zdolność do magazynowania energii elektrycznej w polu elektrycznym kondensatora $E_c = \frac{1}{2}Cu(t)^2$ oraz w polu magnetycznym cewki $E_L = \frac{1}{2}Li(t)^2$. Stosunek energii zmagazynowanej w obwodzie rezonansowym do mocy traconej w nim w ciągu jednego okresu drgań wyraża tzw. **dobroć obwodu**

$$Q = \frac{2\pi}{T} \frac{E}{P} \qquad \qquad E = E_L = E_C. \tag{10}$$

E101/E201 Wydzia <u>Pracownia Podstaw Eksperymentu Fizycznego – moduł "Elektryczność i Magnetyzm"</u> <u>Laboratorium Mikrokomputerowe (FiLaMi)</u>

Rezonans szeregowy (rezonans napięć)

Rys.2 Szeregowy obwód RLC

Prąd zespolony, płynący w szeregowym obwodzie RLC przedstawionym na rysunku 2, wyraża się stosunkiem napięcia zespolonego do impedancji obwodu:

$$i = \frac{u}{z} = \frac{u}{R + j\left(\omega L - \frac{1}{\omega C}\right)}$$
(11)

W zależności od częstotliwości źródła w obwodzie przeważa reaktancja indukcyjna $X_L = \omega L$ bądź reaktancja pojemnościowa $X_C = 1/\omega C$. Charakterystykę częstotliwościową rezystancji i reaktancji gałęzi szeregowej RLC, przedstawiono na rysunku 3.

Rys.3 Charakterystyka częstotliwościowa rezystancji i reaktancji gałęzi szeregowej RLC

Zjawisko rezonansu napięć, występujące w gałęzi szeregowej RLC, polega na tym, że dla pewnej charakterystycznej częstotliwości f_0 , zwanej **częstotliwością rezonansową**, reaktancje indukcyjna i pojemnościowa są sobie równe (rys. 3),

$$X_{L} = X_{C}, \qquad X_{L} - X_{C} = 0$$

$$\omega L = \frac{1}{\omega C}$$

$$\omega_{0} = \frac{1}{\sqrt{LC}}, \qquad f_{0} = \frac{1}{2\pi\sqrt{LC}}$$
(12)

W tym przypadku wartość impedancji obwodu wynosi:

$$Z = |z| = \sqrt{R^2 + (X_L - X_C)^2} = R$$
(13)

czyli w stanie rezonansu obwód składający się z elementów RLC ma charakter rezystancyjny. Stosunek napięcia wyjściowego (mierzonego na oporniku *R*) do napięcia zasilającego, tzw. transmitancja obwodu, wynosi:

$$\frac{U_R}{U_0} = \frac{IR}{IZ} = \frac{R}{\sqrt{R^2 + \left(\omega L - \frac{1}{\omega C}\right)^2}}$$
(14)

Kąt przesunięcia fazowego między sygnałem wejściowym i wyjściowym, wyznaczyć można z definicji zawady (rys.1)

$$\tan \varphi = \frac{X}{R} = \frac{\omega L - \frac{1}{\omega C}}{R} = \frac{\omega^2 L C - 1}{\omega R C}$$

$$\varphi = \arctan\left(\frac{\omega^2 L C - 1}{\omega R C}\right)$$
(15)

Jak wynika z równań (14) i (15) dla częstotliwości dużo mniejszych oraz dużo większych od częstotliwości rezonansowej, transmitancja idealnego obwodu RLC dąży do zera, podczas gdy kąt przesunięcia fazowego dąży do $-\pi/2$ ($\omega \rightarrow 0$) lub do $+\pi/2$ ($\omega \rightarrow \infty$). W chwili rezonansu transmitancja równa jest jedności, natomiast kąt przesunięcia fazowego przyjmuje wartość zerową (prąd jest w fazie z napięciem).

Równania (14) i (15) wyprowadzone zostały dla idealnego obwodu RLC, a więc przy założeniu, że cewka L zdefiniowana jest jedynie indukcyjnością (reaktancją) i nie posiada rezystancji. Rzeczywista cewka to w istocie przewód o skończonej rezystancji, którą należy uwzględnić w powyższych zależnościach. Wówczas zapisać można:

$$\frac{U_R}{U_0} = \frac{IR}{IZ} = \frac{R_p}{\sqrt{(R_p + R_L)^2 + \left(\omega L - \frac{1}{\omega C}\right)^2}}$$
(16)

E101/E201 Wydział Fizyki UAM Pracownia Podstaw Eksperymentu Fizycznego – moduł "Elektryczność i Magnetyzm" Laboratorium Mikrokomputerowe (FiLaMi)

$$\varphi = \arctan\left(\frac{\omega^2 L C - 1}{\omega C (R_p + R_L)}\right)$$
(17)

gdzie R_p jest rezystancją opornika natomiast R_L rezystancją cewki.

Z równości reaktancji indukcyjnej i pojemnościowej wynika, że napięcia na cewce $U_{\rm C}$ i kondensatorze U_L są równe co do modułu lecz przeciwne co do znaku, a zatem całkowicie się kompensują (rys. 4):

 $U_C = U_L = \frac{U_0}{R} \sqrt{\frac{L}{C}}$ (18)

Spadek napięcia na oporniku równy jest, w tym przypadku, wartości napięcia zasilającego

$$U_R = U_0. \tag{19}$$

Rys.4 Wykresy wskazowe dla szeregowego obwodu RLC

W stanie rezonansu dobroć układu idealnego wskazuje ile razy moduł napięcia na indukcyjności lub pojemności jest większy od modułu napięcia doprowadzonego do obwodu:

$$Q = \frac{U_C}{U_0} = \frac{U_L}{U_0} = \frac{1}{R} \sqrt{\frac{L}{C}}$$
(20)

Dla układu rzeczywistego pamiętać należy o rezystancji cewki

$$Q = \frac{1}{R_p + R_L} \sqrt{\frac{L}{C}}$$
(20a)

Dobroć elektrycznego obwodu drgającego wyznaczyć można również z poniższego wzoru:

E101/E201 Wydział F <u>Pracownia Podstaw Eksperymentu Fizycznego – moduł "Elektryczność i Magnetyzm"</u> <u>Laboratorium Mikrokomputerowe (FiLaMi)</u>

$$Q = \frac{\omega_0}{\Delta \omega} \qquad \Delta \omega = \omega_{g2} - \omega_{g1} \tag{21}$$

gdzie ω_0 jest częstością rezonansową, dla której transmitancja obwodu osiąga najwyższą wartość, $\Delta \omega$ jest szerokością pasma przenoszenia. Pasmo przenoszenia rozciąga się od ω_{g1} do ω_{g2} nazywanych częstościami granicznymi, dla których zachodzą równości:

$$\frac{U_R}{U_0} = 1/\sqrt{2}$$

$$|\varphi| = \pi/4$$
(22)

2. Przygotowanie aparatury

Za generację i rejestrację sygnałów odpowiedzialne są dwie karty muzyczne zainstalowane w komputerze wykorzystanym do pomiarów. Każda standardowa karta muzyczna posiada dwa przetworniki cyfrowo-analogowe (po jednym na każdy kanał) służące do generacji sygnału, oraz dwa przetworniki analogowo-cyfrowe służące do rejestracji sygnałów. Parametry generowanego jak i rejestrowanego sygnału zdefiniowane są parametrami wspomnianych dwóch par przetworników. W przypadku standardowej karty muzycznej sygnał próbkowany jest z częstotliwością 44,1kHz i dokładnością 16 bitów. Są to parametry pozwalające z zadowalającą dokładnością wykonać pomiary charakterystyk częstotliwościowych w zakresie od 20 – 20000Hz.

Pamiętać należy aby jedynym źródłem rejestrowanego sygnału było wejście liniowe rejestrującej karty muzycznej (Line-In). Odpowiednich ustawień można dokonać w *Panelu Sterownia* systemu operacyjnego w ustawieniach *dźwięków i urządzeń audio* (Mixer)..

Rys. 5 Schemat połączeń

Łączymy układ zgodnie ze schematem przedstawionym na rysunku 5. Układ składa się z połączonych w szereg: opornika pomiarowego R_p , cewki L i kondensatora C.

Źródłem napięcia przemiennego doprowadzanego do badanego układu jest jeden z dwóch kanałów *Line Out* pierwszej karty muzycznej. Oba kanały *Line In* drugiej karty wykorzystane są w celu rejestracji napięcia na zaciskach źródła oraz spadku napięcia na oporniku pomiarowym.

3. Pomiary

Pomiary odbywają się w dwóch etapach. Część pierwsza ma na celu zaobserwowanie zmian wartości parametrów układu szeregowego RLC (różnica faz między prądem a napięciem oraz spadek napięcia na oporniku pomiarowym) wywołanych zmianą częstotliwości napięcia zasilającego. W części drugiej badane będą częstotliwościowe charakterystyki transmitancji obwodu oraz kąta przesunięcia fazowego w celu przeanalizowania wpływu zmian wartości oporu *R*, indukcyjności *L* oraz pojemności na parametry obwodu – dobroć i częstotliwość rezonansową.

Badanie szeregowego układu RLC odbywa się przy pomocy aplikacji *Rezonans RLC* stworzonej w środowisku *LabVIEW*.

3.1. CZĘŚĆ I - Badanie przesunięcia fazowego

Ekran uruchomionej aplikacji Rezonans RLC przedstawiono na rysunku 6. Przycisk START uruchamia generator sygnału sinusoidalnego, częstotliwość którego i amplitudę zmieniać można za pomocą odpowiednich suwaków. Rejestrowane sygnały z obu kanałów karty muzycznej prezentowane są na wykresie. Zauważyć można zmianę w amplitudzie oraz fazie rejestrowanych sygnałów. Przycisk STOP STOP powoduje zatrzymanie modułów

Rys. 6 Ekran Części I aplikacji Rezonans RLC

odpowiedzialnych za generację i rejestrację sygnału. Na tym etapie, przy pomocy kursorów widocznych na wykresie, określić można różnicę w położeniach maksimów amplitud obu sygnałów. Różnica ta prezentowana jest w postaci wartości kąta przesunięcia fazowego φ oraz jego tangensa. Jako, że zmianie ulega również amplituda sygnału, wygodnie jest

posłużyć się opcją *Normalizacji sygnałów*. Opcja *Wybór prezentacji* pozwala na przełączenie się z trybu wyświetlania U(t) do trybu $U(U_R)$, czyli wykreślenia krzywej Lissajous.

W celu zapisania zarejestrowanych sygnałów w pamięci komputera wybrać należy z menu *Plik* pole *Zapis*. Po wskazaniu lokalizacji i nazwy pliku, w wybranym folderze pojawi się plik ASCII o rozszerzeniu "*.*dat*", którego pierwsza kolumna zawiera wartości czasów, natomiast dwie pozostałe zawierają wartości napięcia zasilającego oraz napięcia na oporniku R, wyrażone w jednostkach umownych.

Skopiowanie "do schowka" wykresu w wersji naturalnej (czyli dokładnie takiej jak tej widzianej na panelu aplikacji) wykonuje się "klikając" prawym klawiszem myszy na wykresie przeznaczonym do skopiowania oraz wybierając z rozwijalnego menu opcji *Copy Data*. Skopiowanie wykresu w wersji uproszczonej (wskazanej do wydruku) uzyskuje się po "kliknięciu" prawym klawiszem myszy na wykresie i wybraniu z menu wskazaniu *Export Simplified Image...* zaznaczeniu opcji *Save to Clipboard* a następnie naduszeniu przycisku *Save*.

Zadanie polega na zarejestrowaniu przebiegów napięcia zasilającego i napięcia na oporniku pomiarowym, dla układu RLC w kilku wybranych częstotliwościach. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż w przypadku częstotliwości f niższych od częstotliwości rezonansowej f_0 prąd wyprzedza w fazie napięcie ($\varphi \rightarrow -\pi/2$) natomiast dla f>f0 prąd jest opóźniony względem napięcia ($\varphi \rightarrow +\pi/2$). Otrzymane wyniki zaprezentować w postaci krzywych Lissajous. Należy odnaleźć przybliżoną częstotliwość rezonansową f_0 bazując na charakterystycznych zmianach kształtu pętli.

3.2. CZĘŚĆ II - Wyznaczanie i analiza krzywych rezonansowych

Wyznaczenie zależności częstotliwościowych transmitancji obwodu (U_R/U) oraz kata przesunięcia fazowego φ odbywa się automatycznie. W zakładce Część Π programu Rezonans RLC (rys. 7) należy wprowadzić wartości częstotliwości początkowej (nie mniejsza niż 10Hz), częstotliwości końcowej (nie większa niż 20000Hz) oraz ilość punktów przypadających na podany zakres pomiarowy. Jako, że zakres analizowanych

Rys. 7 Ekran Części II aplikacji Rezonans RLC

częstotliwości rozciąga się na 3 dekady, dlatego istnieje możliwość dokonania wyboru sposobu zmiany częstotliwości. Wybór z listy rozwijalnej *Zmiana częstotliwości* pola *Liniowa* bądź *Logarytmiczna* określi, czy punkty pomiarowe mają być równoodległe w skali liniowej czy też w skali logarytmicznej.

Po określeniu warunków pomiaru należy wybrać przycisk *START*. W tym momencie program rozpocznie wyznaczanie wartości U_R/U oraz φ w zakresie podanych częstotliwości. Aktualnie zmierzone wielkości pojawiają się na wykresie a ich wartości liczbowe zbierane są wewnątrz tabeli. Pomiar może zostać w każdej chwili zatrzymany ponownym wskazaniem przycisku. Po zakończeniu pomiaru zebrane dane mogą zostać zapisane w postaci pliku tekstowego po wybraniu opcji *Zapis* z menu *Plik*. Pierwsza kolumna pliku zawiera wartości częstotliwości w [Hz], kolumna druga zawiera wartości φ , natomiast trzecia wartości U_R/U . Dobrze jest, aby nazwa pliku zawierała wszystkie informacje na temat badanego układu – wartości R_p , R_L , *C*, *L*.

Zadanie polega na zarejestrowaniu wspomnianych charakterystyk częstotliwościowych dla układu RLC składającego się z wybranych przez prowadzącego oporników R_p , cewek L i kondensatorów C.

Analiza zarejestrowanych krzywych rezonansowych ma na celu wyznaczenie częstotliwości rezonansowych f_0 oraz dobroci Q. Wartość częstotliwość f_0 , odczytaną z maksimum zależności U_R/U (transmitancji) lub zerowej wartości kąta przesunięcia fazowego, należy porównać z teoretyczną wartością obliczaną z równania (11).

W celu określenia dobroci układu rezonansowego posłużyć należy się równaniem (20). Częstotliwości graniczne ω_{g1} oraz ω_{g2} należy odczytać z obu rejestrowanych krzywych (U_R/U oraz φ) posługując się równościami (21). Dobroć otrzymaną w ten sposób porównać należy z wartością teoretyczną daną równaniem (19a).

Przykładowe krzywe rezonansowe otrzymane bezpośrednio z pomiaru przedstawiono na rysunkach 8 – 10.

Zależności częstotliwościowe Rys.8 transmitancji (U_R/U) oraz kąta przesunięcia fazowego (φ) dla trzech wybranych oporników pomiarowych R_p, przy ustalonych wartościach L i C. Linie przerywane ilustrują sposób wyznaczenia częstotliwości rezonansowej f_0 oraz częstotliwości granicznych f_{g1} i f_{g2} .

E101/E201 Wydz <u>Pracownia Podstaw Eksperymentu Fizycznego – moduł "Elektryczność i Magnetyzm"</u> <u>Laboratorium Mikrokomputerowe (FiLaMi)</u>

Rys.9 Zależności częstotliwościowe transmitancji (U_R/U) oraz kąta przesunięcia fazowego (φ) dla dwóch wybranych cewek, przy ustalonych wartościach R_p i C.

Rys.10 Zależności częstotliwościowe transmitancji (U_R/U) oraz kąta przesunięcia fazowego (φ) dla dwóch wybranych kondensatorów, przy ustalonych wartościach R_p i L.

3.3 ANALIZA

Zakładka ANALIZA (rys. 11) umożliwia wykonanie szybkiej otrzymanych analizy wyników w celu ich wstępnej weryfikacji. Z menu Plik należy wybrać opcję Odczyt i wybrać plik z wcześniej zarejestrowanymi zależnościami częstotliwościowymi U_R/U i φ . Wartości

zmierzonych parametrów prezentowane są w tabeli oraz na odpowiednich wykresach. Przełącznik *Skala częstotliwości* umożliwia wybór

Rys. 11 Ekran zakładki ANALIZA aplikacji Rezonans RLC

prezentacji skali częstotliwości między skalą liniową a logarytmiczną. W polu Parametry

E101/E201 Wydział Fizyki UAM Pracownia Podstaw Eksperymentu Fizycznego – moduł "Elektryczność i Magnetyzm" Laboratorium Mikrokomputerowe (FiLaMi)

układu RLC znajdują się kontrolki (suwaki), których wartości służą do wyznaczenia modelowych zależności częstotliwościowych analizowanych wielkości. Do wyznaczenia zależności U_R/U i φ aplikacja wykorzystuje odpowiednio równania (15) i (16). Wykresy obliczonych charakterystyk prezentowane są na obu wykresach w postaci zielonych linii.

Wprowadzając do odpowiednich pól znamionowe wartości rezystancji, indukcyjności oraz pojemności odpowiednich elementów badanego układu RLC, przetestować można poprawność równań (16) i (17) opisujących zjawiska rezonansu.

Zmieniając wartości powyższych parametrów prześledzić można zarówno ich wpływ na kształt krzywych rezonansowych jak również na wartości dobroci oraz częstotliwości rezonansowej, obliczanych odpowiednio według zależności (12) i (20a) i prezentowanych w polu *Obliczone wielkości*.